

קונטרס

יש עתיד

יהדיר בטחון חזק בכל בר ישראל, שאין שום יאוש בעולם כלל, ויש עתיד לכל אחד, ויגלה עצות נוראות ונפלאות אידך להתחזק בכל המצבים שבעולם.

אשר כתב הרב הנאון הצדיק, חסידיא ופרישא, עמוד האמונה, מנורה הטהורה, המגלה והמפרסם אמתת מציאותו ותברך לכל העולם בלו.

כבוד קדשת הרב הצדיק מוהרא"ש זצ"ל

בעל מחבר

ספר "שפת הנחל" - פרוש ובאור על כל הספר הקדוש והנורא "לקוטי-מוהר"ן, וספרי שו"ת "אשר בנחל", ועוד ספרים רבים ונכבדים, הבנויים ומסודים על-פי דברי רבינו הקדוש והנורא, אור הנגנו והצפון, בוצינא קדישא עלאה, אדוננו מורנו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו הנאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

הובא לדפוס ע"י חסידי ברסלב עה"ק ירושלים תשכ"א

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

יוזשלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורמסע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

קונטרס

יש עתיד

א.

בני ובנותי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מה שעובר עליכם, ותמיד תזכרו, כי לא לעולם יהיה לכם חשוק כל-כף, כי עדין יש לכם עתיד, כי "אין לך אדם שאין לו שעה" (אבות ד, ג), אבל הרבה מאבדים את השעה על-ידי דחיקת שעה, כי בשעה שעובר עליהם איזה משבר או איזו צרה בחייהם הפרטיים, אינם יודעים איך להחליץ מהצרה הזו, ועל-כך מתחילים לדחוק את השעה, ובו ברגע שהם דוחקים את השעה — השעה דוחקתם, כי כל הדוחק את השעה — השעה דוחקתו (ברכות סד.), וכל הנמשך אחר הצער — הצער נמשך אחריו, ונופלים ביאוש, והיאוש מביא לדכאון, והדכאון הורס את כל חיי האדם, עד שאינו

מסגל לחשב ישר — מה יהיה, ואז הוא אבוד לגמרי, כי נדמה לו, שאין לו כבר שום עתיד ותקנה בחייו. ובאמת אין הדבר כן, כי לכל אדם יש המרירות והצרות, היסורים וההרפתקאות שלו, ומה שאנו רואים שבגיי-אדם מצליחים, זהו רק מחמת תקף וחזק ואמץ לבכם, שמחזקים את עצמם בכל מיני חזק, ואומרים לעצמם, פי עדין "יש עתיד", ואסור להתיאש בשום פנים ואפן; ועל-כן, בני ובנותי היקרים, תחת אשר תריבו ביניכם זה עם זה, ותאמרו לעצמכם: אבד מנוס ותקנה מאתנו, תאמרו: "יש עתיד", ואין שום יאוש בעולם כלל, ונצא מהצרה המרה והפח הזה שנפלנו אליהם. ובזה שתתחזקו ותתאמצו, תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא, כי הכל תלוי כפי שהאדם מחזיר בעצמו את אמתת מציאותו ותברך באמונה פשוטה בו ותברך, לידע, להודיע ולהודע, אשר הוא ותברך מנהיג את העולם בהשגחה פרטי פרטית, כי באמת רק הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו, ואף שעוברים צרות ויסורים ומכאובים רבים מבגיי-אדם, צריכים לדעת, אשר בכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, והכל בא ממנו ותברך, וכוננתו ותברך היא רק שאדם ישוב אליו ותברך, על-כן בשעה שעוברים עליכם מרירות וצרות, יסורים והרפתקאות,

ראו לברוך תכף-ומיד אליו יתברך, ותמשיכו על עצמכם
אמונה פשוטה בו יתברך ובטחון חזק, לידע שיש לכם
עתיד, וברודאי לא יעזב אתכם הקדוש-ברוך-הוא, אבל
העקר תלוי בפני מדת ההתחזקות שתפגס בכם. ואף
שאני יודע, בני ובנותי היקרים, בשעה שעוברת עליכם
מרירות המרירות, צער ומכאובים, נדמה לכם כאלו
אבד מנוס ותקנה לגמרי, עם כל זאת אין זו עצה
להשפיל את עצמכם, וליאש אחד את זולתו, כאלו
אבד מנוס ותקנה, כי זו עצת הכסילים והפתאים אשר
מביאה את האדם לדפאון ולהתאבדות, רחמנא לישזבן,
אלא עקר חכמת החיים הוא לידע תמיד, ש"יש עתיד",
ואף שלכם עכשו חשף ומר, ואינכם רואים לפניכם
מאומה, רק חשף ומרירות, צרות ומכאובים, יסורים,
משפטים ודינים, עם כל זאת עליכם להתחזק בכל מיני
אפנים שבעולם, ולומר לעצמכם: "יש עתיד", ובעזרתו
יתברך נזפה לצאת מזה; ובזה שתחזקו ותאמצו אחד
את השני, על-ידי-זוה באמת תזכו לצאת מהכל. אבל
העקר לקחת את עצמכם בידיכם, ולחדל לריב ביניכם,
כי הריב והמחלוקת דוחקים וגלי השכינה מן העולם,
כי אצלו יתברך מאד יקר השלום, כי לא מצא
הקדוש-ברוך-הוא פלי מחזיק ברכה לישראל אלא
השלום (עקצין ג, יב), וכשיש שלום בין איש לרעהו

ובין איש לאשתו ובין אדם לעצמו, על-ידי-זה זוכה האדם לישוב הדעת, ואינו נופל לפאניקה וליאוש, כאלו אבד מנוס ותקנה לגמרי, חס וחס לילה, וכאלו אף פעם לא יראה אור בחייו, אלא אדרבה יראה שיש תקנה ו"יש עתיד"; ולכן ראו, בני ובנותי היקרים, לקחת את עצמכם בידיכם, ותראו איך שסוף כל סוף הכל יתהפך לטובה.

ב.

בני ובנותי היקרים! העקר ראו להתחזק במדת הבטחון והסבלנות, לסבל על כל מה שעובר עליכם, ולבטח שיש לכם עתיד, ואף שאני יודע שמרב צערכם הקשה שנסתבכתם עכשו בסבוף קשה עד מאד במשפטים ובחובות, בצרות וביסורים ובהרפתקאות גדולות, עם כל זאת עליכם להתחזק בסבלנות גדולה לסבל על כל מה שעובר עליכם, ואל תפנסו לפאניקה, ליאוש ולדפאון, אלא תחזקו איש את רעהו, ותאמרו לעצמכם: "יש עתיד", וזה לא סוף העולם, כי סוף כל סוף תראו ישועה גדולה, רק תבטחו בו יתברך. כי באמת המאמין בו יתברך, אשר הוא יתברך מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה בלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך.

על-ידי-יהוה יש לו עתיד גדול, כי העתיד של עם ישראל הוא האמונה בו יתברך, להאמין באין סוף ברוך הוא, שבודאי לא יעזב אותנו, ועל זה צריכים להתחזקות חדשה בכל יום, הן לחזק את עצמו ולומר לעצמו בכל פעם: "יש עתיד", שאזכה לצאת מהצרות שלי, וזה לא סוף העולם, וכן לחזק אחד את השני במדת הבטחון והסבלנות, כי עקר התקנה והעתיד של האדם הוא רק על-ידי מדת הבטחון, לבטח בבטחון חזק בו יתברך שבודאי לא יעזב אותו, ואף שמרב קלקול מעשיו נדמה לו כאלו, חס ושלום, הקדוש-ברוך-הוא אינו רוצה לעזור לו, הכל רק דמיונות, כי באמת הוא יתברך אב הרחמן, ורוצה לעזור לכל אחד ואחד, העקר מה שהוא יתברך רוצה — שהאדם יבוא ויתפלל לפניו, ויפרש את כל שיחתו וכל מה שעובר עליו אליו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, וגם על זה צריכים סבלנות גדולה, כי יש תפלה שנשמעת בשעה, יש תפלה שנשמעת ביום, יש תפלה שנשמעת בשבוע, יש תפלה שנשמעת בחדש, יש תפלה שנשמעת בכמה חדשים ויש תפלה שנשמעת בשנה, העקר צריכים להתחזק באמונה חזקה בו יתברך, ולבקש ולהתחנן ממנו יתברך, שיחוס וירחם עליו לצאת מהפח היקוש שנפל אליו, ויהיה עקשן גדול על זה, לבוא בכל פעם

מחדש אליו יתברך, ולבקש על כל פרט ופרט שצריך. ואזי — כשתהיו בבטחון חזק ותמשיכו בתפלה, תראו נסים נגלים שיעשו עמכם הקדוש-ברוך-הוא, וסוף כל סוף תראו אור בקצה המנהרה, ותוכחו שיש לכם עתיד.

ג.

בני ובנותי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, ואפלו שכבר עבר עליכם מה שעבר בחייכם, עם כל זאת עליכם לדעת, אשר אין שום יאוש בעולם כלל, ותמיד יכולים לחזור אליו יתברך, ואפלו שנפלתם בעמקי עמקים בשאול תחתית ומתחתיו, והתלכלכתם במה שהתלכלכתם — בכל מיני חטאים ועוונות ופשעים, רחמנא לישזבן, ונפלתם בעמק בור ודות, עם כל זאת עליכם לדעת, כי גדולה רחמנותו יתברך, והוא צופה ומביט עד סוף כל הדורות, שכל בר ישראל ישוב אליו; כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה וממהה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר — הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, והקדוש-ברוך-הוא ברא את העולם הזה בבחינת 'יש' ובבחינת 'אין'; הינו שמצד אחד יש מציאות הבריאה: דומם, צומח, חי,

מדבר, מציאות בפני עצמה, ושם יש כל מיני תאוות רעות ומדות רעות ולכלוכים וזהמה של כלל אמות העולם, ונכשלים על ידם בכל מיני חטאים ועוונות ופשעים, ורחמנא לישזכן, עד שיש בני-אדם שנפלו כל-כף בעמקי עמקים בשאול תחתית ומתחתיו, והתלכלכו כל-כף בחטאים ועוונות ופשעים, עד שנפלו ביאוש עצום, ואינם רואים מאומה רק את הגשמיות ואת ה'יש' של העולם הזה, ונתקו את עצמם לגמרי ממנו יתברך, עד שחושבים כאלו כל הבריאה כלה מתנהלת מעצמה, חס ושלום. ולהפוך — הבריאה מתנהגת גם בבחינת 'אין', הינו שהוא יתברך גנוז ומסתור בכל תנועה ותנועה, כי בכל פרט ופרט מעסקי העולם הזה, שם אלופו של עולם גנוז, כי הוא יתברך מחיה וממהה ומקים את כל העולם כלו, ואפלו במקומות המטנפים, גם שם הוא יתברך מסתתר, ולכן בשאדם מתחיל לחפש אחריו יתברך, ומוסר את נפשו לשוב בתשובה אמיתית, ומתחיל לחפש ולבקש 'איה מקום כבודו', איה המקום שאוכל למצא אותו יתברך, וצועק ומבקש ומתחנן אליו יתברך, שיחוס וירחם עליו, שיזכה לצאת מהפח היקוש שנפל לתוכו, מהחשך וההזבל שנשתקע שם, וצועק כף ימים ושנים: "רבונו של עולם, תוציא

אותי מכאן, רבוננו של עולם, תתגלה אליי, על-ידי-זה
זוכה לראות את ה'אין' שבתוך ה'יש'.

ולכן עליכם לדעת, בני, ובנותי היקרים, אפלו
שאתם כבר כמו שאתם, עדין יש לכם עתיד, אם תחזרו
בתשובה שלמה אליו יתברך, ויתנתקו את עצמכם מכל
הרע והחשך שהייתם שם עד עתה, ותקבלו על עצמכם
בקבלה חזקה לא לשוב אל הזהמה והזבל שהייתם
שם, על-ידי-זה יאיר עליכם אור נורא ונפלא מאד,
פי ה'אין' סוף ברוך הוא התלבש ב'יש' של העולם
הזה, ותראו שיש לכם עתיד, ועדין יכולים לשוב אליו
יתברך. פי הוא יתברך רוצה בתשובת הרשעים, ואינו
חפץ במיתתם, ואף שאנו רואים שעוברים בזה העולם
כל-כף הרבה צרות, כל-כף הרבה יסורים וכל-כף הרבה
מרירות, בנני-אדם סובלים כל מיני מרירות שבעולם,
ולא יכולים להפטר מזה, הכל מרב רחמנותו יתברך,
פי הוא יתברך רוצה שבנני-אדם ישובו אליו, אף אינו
יכול להשיב את בריותיו אליו, אלא על-ידי שמכה
אותם כל אחד בבחינתו, יש שמכה אותו בדבר קטן,
ויש שמכה אותו בדבר יותר גדול, ויש שמכה אותו
בדבר גדול עד מאד, פי לכל אחד הוא נותן מכה
כזו שתקאב לו; ועל-כן מי שזוכה לישוב דעת אמתי,

וְיִוָדַע שֶׁכָּל מַכָּה וּמַכָּה שֶׁמִּקְבָּלִים מִלְמַעְלָה — הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה, אֲלֵא אִם-כֵּן מִכְרִיזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה (חֲלִין ז:), וְכֹל שֶׁכֵּן וְכֹל שֶׁכֵּן כְּשֶׁעוֹבֵר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבֵּר בְּחַיִּים, הוּא יוֹדֵעַ וְעַד, אֲשֶׁר זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא תִּכְף-וּמִיד נִתְעוֹרֵר עַל-יְדֵי-זֶה וְשָׁב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה זוּכָה לְהִמָּתִיק אֶת כָּל הַצָּרוֹת וְהַמְרִירוֹת, הַיְסוּרִים וְהַהֲרַפְתָּקָאוֹת שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו, וּמֵה'יֵשׁ נִתְבַּטַּל וְרוֹאֶה אֶת ה'אֵין' — הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל אִם אֵין הָאָדָם זוּכָה לְרִאוֹת תִּכְף-וּמִיד אֶת הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַיֵּשׁ, עַל-יְדֵי-זֶה בְּהִכְרַח שִׁיעֲבָרוּ עָלָיו כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיְסוּרִים, כָּל מִינֵי קִטְנוֹת וּמִכְאוּבִים, וְהוּא סוֹבֵל יְסוּרֵי תַּפְתּוֹ, וְאֵינוֹ יְכוֹל לְצַאת מִשָּׁם.

וְעַל-כֵּן רָאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְתִרְאוּ מֵה לְפָנֶיכֶם, תֵּאֱמִינוּ לִי, שְׂיִוָּתֵר טוֹב לְהִרְגִיל אֶת עַצְמְכֶם לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ כֹּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבִין אֶל אָבִיו, וְתִבְקָשׁוּ וְתִתְחַנְּנוּ מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָבִי שֶׁבְּשָׂמַיִם, חוּס וְחַמֵּל עָלַי, וְזַכֵּנִי לְצַאת מֵהַחֲשֵׁךְ וְהִרְעֵ שְׁנַפְלָתִי לְשֵׁם, עַד שֶׁנִּדְמָה לִי כְּאִלוֹ יֵשׁ מְצִיאֹת בְּלַעֲדִיךָ, וְשִׁכַּחְתִּי לְגַמְרֵי מֵהָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן עֲזַרְנִי שֶׁאֲזַפֶּה לְרִאוֹת

תמיד רק את ה'אין' שבתוך ה'יש', ועל-ידי-זה תזכו להכלל באין סוף ברוך הוא, ותרגישו כל מיני ערבות ונעם בחייכם. ועל-כן עליכם לדעת, בני ובנותי היקרים, כי עדין "יש עתיד", ואסור להתיאש, ואפלו שאתם נמצאים עכשו במצב כזה, שנדמה לכם כאלו אבד מנוס ותקנה מכם, ונפלתם בחשך ורע כזה, שאף פעם לא תצאו ממנו, תדעו, שהכל בשביל הבחירה והנסיון, כי הוא יתברך רוצה שכל בריותיו יזכו להשיג את אמתת מציאותו יתברך, יזכו לראות את ה'אין' שבתוך ה'יש', שזה תכלית הבריאה, שיזכו לראות את השגת אלקותו יתברך בתוך כל פרט ופרט מהבריאה. ולכן ראו, בני, ובנותי היקרים, להתחזק ולהתאמץ בכל מיני אפנים שבעולם, ותדעו אשר עדין יש לכם עתיד, ואסור להתיאש אפלו במצבים הקשים ביותר, ואז אם תחזיקו מעמד ומצב, תראו שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אתכם, ותזכו להכלל באין סוף ברוך הוא, אשר זוהי התכלית שבכל התכליתות.

ד.

בני ובנותי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, ותאמינו שיש לכם עדין עתיד גדול, ואסור ליאש את עצמכם בשום פנים בעולם,

ואף שאני יודע שפבר עבר עליכם בזה העולם מה שעבר, וכל־כך נפלתם ונתרחקתם ממנו יתברך, עד שפר וחשף לכם, ונדמה לכם, שאף פעם לא תוכלו כבר לחזור אליו יתברך, ואף פעם לא תוכלו לצאת ממריירותיכם ומצרותיכם שעוברות עליכם בגשמיות וברוחניות, עם כל זאת עליכם לדעת, כי עדין "יש עתיד" גדול לכם, אם רק תקחו את עצמכם בידיכם, ותגילו את עצמכם לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, הינו שתלכו במקום שאין שם בני־אדם, ותפרשו את שיחתכם, בשפת האם שלכם, ותדברו ותשיחו עמו יתברך, ותצעקו ותבכו לפניו יתברך, שיחוס וירחם עליכם ויתגלה אליכם, ואז במשך הזמן — אם תהיו עקשנים גדולים בדבר, תראו נוראות נפלאות שיעשה עמכם הקדוש־ברוך־הוא; כי באמת תפלה היא השער והפתח להכנס אליו יתברך, ומי שנפל בחשך ובתדמה, ונתלכלך במה שנתלכלך — בחטאים ועוונות ופשעים, עליו לדעת, כי אי אפשר לצאת מכל זה, כי אם על־ידי רבוי תפלה ובקשה ושיחה בינו לבין קונו, שיהיה חזק ואמיץ בזה מאד מאד, ואף שבתחלה ידמה לו כאלו מדבר אל הקיר, חס ושלום, וכאלו אין מי ששומע אותו, עם כל זאת עליכם לדעת, כי הוא יתברך אין סוף ברוך הוא,

ואין שום מציאות בלעדיו פלל, והוא יתברך מִחִיָּה
 ומהוה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח,
 חי, מדבר — הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך,
 וכל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך נשמע ונתקבל;
 כי כל דבור ודבור הוא כלי להמשיך את שכינת עזו
 יתברך, ובזה שהאדם חוטא, הוא מגרש ממנו את
 שכינת עזו יתברך, ונתקררת ונחשכת אצלו האמונה
 הקדושה, עד שיש בני-אדם שכל-כֹּף נפלו ונתרחקו
 ממנו יתברך, עד שנדמה להם כאלו "עזב ה' את
 הארץ" (יחזקאל ח, יב), חס ושלום, והכל טבע גמור,
 וכאלו רק הגויים ואמות העולם משתלטים בעולם,
 שזהו כלל הגליות, שאדם נפול כל-כֹּף בדתו, עד
 שלומד ממעשי הגויים, שהם השקוף, תעוב, זהום,
 נאוף ולכלוף, שמתנהגים הגויים, ומתלמדים מהם
 ועושים כמהם, ודבר זה עוקר לגמרי את האדם ממנו
 יתברך, ונחשכת ממנו האמונה הקדושה לגמרי, עד
 שחושב כאלו אבד מנוס ותקנה ממנו לגמרי; כי כל בר
 ישראל שרשו הוא מאין סוף ברוך הוא, והוא בעצמו
 חלק האמונה הקדושה שהיא השכינה הקדושה, אבל
 כשאדם חוטא, ובפרט שעובר עונות וחטאים ופושעים
 של נאוף, גנבות וגזלות, אכילת טרפות ונבלות, חלול
 שבת וכל שאר מיני עברות שבעולם, זה בעצמו מקרר

ומחשיף ממנו את האמונה הקדושה. ויש בני-אדם
 שגפלו כל-כף, עד שנדמה להם כאלו הפל טבע, וכבר
 אף פעם לא יוכלו לצאת מהצער ומהיסורים שנסתפכו
 בהם. ובאמת הפל פתוי היצר, כי לכל בר ישראל
 "יש עתיד" עדין, מאחר שנשמתו בעצמה היא חלק
 אלוה ממצל (עין זהר ח"ג כט:), אף צריך לעסק הרבה
 בתפלה ובקשה לדבר ולשוח אליו יתברך, שיחוס
 וירחם עליו, שיזכה להחזיר את נשמתו לשרשה, ויזכה
 להדביק את נשמתו אליו יתברך, וכפי שמרבה האדם
 בתפלה ובקשה, תחנה וצעקה אליו יתברך, על-ידי-זה
 לאט לאט מוריד ממנו כל מיני חלודה שגדבקו בו,
 וזוכה להדביק נשמתו באין סוף ברוך הוא; ועל-כן
 ראוי, בני ובנותי היקרים, כי יש לכם עדין עתיד,
 ואסור לכם להתיאש בשום פנים ואפן, ואפלו שקשה
 וכבד לכם בחיים מאד מרב צרות ומרירות שאתם
 סובלים בביתכם — מכם ומעצמכם, ומהמשפחה —
 מהקרובים והרחוקים, ועוברת עליכם מרירות ומרירות,
 צרות ויסורים ומכאובים קשים ומרים, ונפלתם בחובות
 עצומים, עד אשר אתם שקועים בכוי גדול, וקשה וכבד
 לכם להאמין שפעם תהיה לכם תקווה. וכל-כף נפלתם
 ביאוש, עד שגכנסו בלבכם מחשבות של התאבדות,
 רחמנא לישכון. אף עליכם, לדעת כי הוא יתברך אין

סוף ברוך הוא, ומרחם על בריותיו, הוא רק רוצה שאדם יפנה אליו, ויתחיל לדבר עמו פאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, וכפי שאדם חזק בעבודה הקדושה הזו, כמו־כן זוכה באמת לעקר את עצמו מהרע והחשך, וזוכה להדביק את עצמו באין סוף ברוך הוא.

לכן ראו, בני ובנותי היקרים, לבל תיאשו עצמכם בשום פנים ואפן מכל מה שעובר עליכם, רק הרגילו את עצמכם לשיח ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבכם, ותלכו למקום פנוי שאין שם בני־אדם, ושם תעמדו ותשיחו ותספרו לפניו יתברך את כל אשר עם לבבכם, ואף שבתחלה ידמה לכם שאין אף אחד שומע אתכם, וכל דבור ודבור שתוציאו מפיכם יבוא לכם במסירות גפש גדולה מאד, כי תחשבו ותדמו לעצמכם כאלו זה לריק, וכאלו אתם מדברים, חס ושלום, אל הקיר, אף לא־כן הוא, תדעו, אהובי, בני ובנותי היקרים, כי יש לכם עתיד, כי הקדוש־ברוך־הוא נמצא שם אתכם, עמכם ואצלכם, ומה שאינכם זוכים לראותו, זהו מרב עוונותיכם וחסאיכם ופשעיכם, שנתלכלכתם זה ימים ושנים, על־ידי זבל וזהמה של תאות נאוף וחלול שבת־קדש, רחמנא לישזבן, ואכילת טרפות

ונבלות שפטמתם את עצמכם ימים ושנים, וזה אשר
 טמטם את מחכם ודעתכם, עד שנדמה לכם שאבד
 מנוס מכם לגמרי. ולכן ראו, בני ובנותי היקרים, לא
 להיות בטלנים, רק תברחו עכשו למקום פנוי שאין
 שם בני-אדם, ותספרו את כל אשר עם לבבכם אליו
 יתברך, ועל-ידי-זה תזכו שסוף כל סוף תוכלו לנתק
 עצמכם מהרע והחשך שנפלתם לשם, ותראו שעדין
 "יש עתיד", ואסור ליאש עצמכם בשום פנים ואפן, כי
 כל זמן שאדם חזק ואמיץ בידיעה זו, שכל מה שיעבור
 עליו "יש עתיד", ואין לו מה להתיאש כלל, זה עקר
 מעלת נשמות ישראל, שאף שעוברים עליהם כל מיני
 צרות ויסורים, כל מיני גליות, הריגות ושמה, מיתות
 משנות, מיתות אכזריות מגויים טמאים, עם כל זאת הם
 מחזיקים מעמד, כי כל בר ישראל הוא שרש באמונה
 הקדושה, שהיא השכינה, ובפנימיות לבבו יודע שיש
 לו עתיד, ועל-פן אינו עוזב את עצמו בשום פנים
 ואפן, וזוכה לרוץ אחריו יתברך בכל כחותיו, וכן כל
 ישראל, כל מה שרק עובר עליהם ברוחניות ובגשמיות,
 הם בורחים אליו יתברך, וצועקים ומבקשים ומתחננים
 מלפניו יתברך, שיחוס וירחם עליהם, ועל-ידי-זה דיקא
 נכנס בהם בשחון חזק, לידע ולהודיע ולהודע אשר אין
 שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ועדין "יש עתיד"

גדול להם, וזה אשר מחזיק את כלל ישראל במשך כל ימי גלותנו.

ועל-כן ראוי, בני ובנותי היקרים, גם עכשו לא לעזוב את עצמכם בשום פנים ואפן, ואף שנדמה לכם כאלו אף פעם לא תצאו מהפח היקוש הזה שנפלתם אליו, תדעו שזה מחמת היצר הרע והסמ"ך-מ"ם שמשבבים אתכם לגמרי, ומעלימים ומסתירים ומכסים מכם את אמתת מציאותו יתברך, ואם תהיו חזקים בעבודה הקדושה הזו — לדבר ולצעק, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיחוס וירחם עליכם לצאת מהפח היקוש הזה, אז תראו שסוף כל סוף תבקענה כל החומות שסבבו סביבכם היצר הרע והסמ"ך-מ"ם, ויבקעו בתוך החשך הך ופתח שדרכו יכנס גם לכם איזה אור, ותרוצו ותדרפו אחר האור אין סוף הזה, וכפי שתרוצו ותברחו יותר ויותר אחר האין סוף ברוך הוא, כמו-כן תגלה לכם יותר ויותר גלוי אלקותו יתברך, עד שברב הימים והשנים על-ידי שתמידו ותתעקשו בעקשנות גדולה, ותתמידו בהתמדה רבה בתפלה ושיחה בינכם לבין קונכם, אז יפתח לכם מחכם ודעתכם ולבכם, ותשיגו שכל הבריאה בלה היא לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא, ואין שום יאוש בעולם כלל, ועדין "יש עתיד"

גדול לכם, על-פן אל תיאשו עצמכם בשום פנים ואפן.
ואם תלכו בדרך זו, אז תצליחו דרככם כל ימי חייכם;
אשרי מי שמכניס דבורים אלו בתוך לבו, ואז טוב לו
כל הימים.

ה.

בני ובנותי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל
מה שעובר עליכם בין בגשמיות ובין ברוחניות, והעקר
בזה העולם הוא ההתחזקות, כפי שאדם מחזק את עצמו
פמו-כן זוכה להצליח לעבר את זה העולם בשלום,
באהבה ובנעם, פי על כל אחד ואחד עובר בזה העולם
בכל יום צרות ויסורים, מחלקת ומריבות, עד שאין לה
אדם שלא יעבר עליו איזה משבר בחיים, ואין לה יום
שלא יהיה בו איזה בלבול או איזה בטול (עין מדרש
שומר טוב, תהלים קיט, טו), איזו מחלקת או איזה הפסד
או אכזבה — ממנו בעצמו, או מאשתו, או מילדיו, או
משכניו, או מהקרובים, וזה אשר ממרר את חיי האדם
בין בגשמי ובין ברוחני; פי אי אפשר להחזיק מעמד
אלא כשזוכה לחזק את עצמו, ולהחזיר בעצמו אשר אין
שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה
ומהיה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח,
חי, מדבר — הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך.

וְכָל מָה שֶׁאָדָם מְכַנֵּס בְּעֵצְמוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, עַל-יַד־זֶה
 זוֹכֶה לְחֻזַּק עֲצָמוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי עֵקֶר הַהִתְחַזְקוֹת הַיָּא
 רַק עַל-יַד־יְהוָה הַאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁאָדָם מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה
 פְּשׁוּטָה, בְּאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מֵה
 שֶׁמְּחַדִּיר בּוֹ אֲשֶׁר "יֵשׁ עֵתִיד", וְאִסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם
 פְּנִים וְאֶפֶן. וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: אֶפְלוּ חָרַב
 חֲדָה מִנְחַת עַל צִנְאוֹ שֶׁל אָדָם, אֶל יִמְנַע עֲצָמוֹ מִן
 הִרְחָמִים (בְּרִכּוֹת י.), כִּי רַחֲמִים מוֹעִילִים תָּמִיד, וּפּוֹעֲלִים
 אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׂרוּצִים (וְעַיִן סִפְרֵי וְאֶתְחַנֵּן ג. כו.),
 הָעֵקֶר שֶׁיְהִיָּה בְּלֵב אֲמֵת, לֵב אֶחָד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים
 קמ"ה, יח): "קְרוֹב הַיְיָ לְכָל קֹרְאֵיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ
 בְּאֵמֶת", כִּי כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ,
 וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל נַפְשׁוֹ, וְשׂוֹאֵל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל
 מֵה שֶׁהוּא רוֹצֶה, וְאִין לוֹ שׁוּם כְּנֻנוֹת אַחֲרוֹת — רַק
 לְהוֹשִׁיעַ, אֲזִי אֵינוֹ זֶה מִשָּׁם עַד שֶׁהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר
 לוֹ, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה,
 שֶׁהָאָדָם יְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל דָּבָר
 שֶׁצָּרִיךְ בְּלִשׁוֹן שֶׁהוּא רַגֵּל בָּהּ.

וְעַל-כֵּן, בְּנֵי וּבְנֹתֵי הַיְיָרִים, אִם נִקְלַעְתֶּם לְאִיזוֹ
 צָרָה, חֵס וְשְׁלוֹם, אוֹ יֵשׁ לָכֶם אִיזוֹ אַכְזָבָה, אוֹ אִיזוֹ
 מְרִיבָה, אוֹ אִיזוֹ מִחֻלְקֶת, אוֹ אִיזוֹ בְּלִבּוֹל שָׂרֵק יְהִיָּה,

תִּכְף־וּמִיד הַרְגִּילוּ אֶת עַצְמְכֶם לַפְּנוֹת רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ־
 בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה,
 וְתִבְקָשׁוּ וְתִתְחַנְּנוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כָּל מֵה שְּׂאֲתֶם צְרִיכִים,
 וְעַל־יְדֵי תְּפִלָּה עֲלֵיכֶם לְדַעַת אֲשֶׁר "יש עתיד", כִּי הוּא
 יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְאִם הָאָדָם בָּא אֵלָיו וּמִבְקָשׁ
 וּמִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא
 יַעֲזֹב אוֹתוֹ. אֵךְ עַקֵּר הַצָּרָה הִיא שֶׁבַעַת שְׁעוֹבְרִים עַל
 הָאָדָם כָּל מִינֵי צָרוֹת וּבְעִיּוֹת, כָּל מִינֵי מְרִירוֹת וּחֲשָׁכוֹת,
 אֲזִי נִתְעַקֵּם לְכָבוֹ לְגַמְרִי, וְנִחְלָשׁת דַּעַתוֹ וְנוֹפֵל בְּעֵינָי
 עַצְמוֹ, וּבָא לִיְדֵי סְפָקוֹת (שְׁמוֹת יז, ז): "הֵיִשׁ הַיְוִי"ה", וְזֶה
 בְּעַצְמוֹ מְקַרְרוֹ וּמַחְלִישׁוֹ מֵעֲבוּדַת הַתְּפִלָּה. וְתִכְף־וּמִיד
 כְּשֶׁאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁיִּכּוֹל לְהַנְשֵׁעַ בְּלֵי תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, וּכְאֵלוֹ
 יִשׁוּעָתוֹ תְּלוּיָה בְּיַד עַצְמוֹ, וְאִינוֹ צְרִיךְ, חֵס וְשְׁלוֹם, אֶת
 הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲזִי נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ וּבְטוּחַ, שְׁלֹא
 רַק שֶׁיִּשְׁאַר בַּחֲשָׁף וּבִצָּרָה שְׁלוֹ, אֲלֵא אֲדַרְבָּה עוֹד יִכְנַס
 לְצָרוֹת גְּדוֹלוֹת יוֹתֵר, כִּי הַכְּפִירוֹת וְהַסְּפָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
 רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, הֵן מְקוֹר הַטְּמָאָה, בּוֹר עֵמֶק שֶׁקְשָׁה
 לְצֵאת מִמֶּנּוּ, וְעַל־כֵּן כָּל אֵלוֹ שֶׁכָּבַר נִפְלוּ בְּעֵמֶק בּוֹר
 וְדוֹת כְּזֶה, שֶׁנִּתְעַקֵּם לְכָבֶם וְנִחְלָשׁה דַּעַתְם וְנִחְשָׁכוּ
 עֵינֵיהֶם, יִמְלֵאִים סְפָקוֹת וְקִשְׁיוֹת עֲלָיו יִתְבָּרַךְ, חִיֵּיהֶם
 מְרִים מְאֹד מְאֹד, וְהֵם צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים
 גְּדוֹלִים, לְהַנְשֵׁעַ.

ולכן ראוי, בני ובנותי היקרים, מה לפניכם, חזרו בתשובה שלמה אליו יתברך, ואל תאבו ואל תשמעו ואל תסחפו ברוח הזמן, שמלאה כפירות ואפיקורסות, קשיות וספקות, עליו יתברך. הרגילו את עצמכם לברוח רק אל חכמי הדור וצדיקיו, אשר מהם תקבלו עצות נוראות ונפלאות איף לזכות להגיע לאמונה ברורה ומזככת, ותזכו להכלל בו יתברך, ויתברר לכם, כי עדין "יש עתיד", ואפלו במצבים הקשים ביותר בחיי האדם, יכולים לצאת ולהנצל מכל רע. אשרי מי שזוכה להחזיר בעצמו ידיעות אלו, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, ואסור להתיאש בשום פנים ואפן, כי תמיד "יש עתיד". ומי שזוכה להחזיר בעצמו ידיעות אלו, דיקא הוא חי חיים נעימים ערבים ומתקים, ועולמו טועם עוד בעולם הזה; אשרי לו בזה ואשרי לו בבא.

תם ונשלם, שכב לאל בורא עולם!

הספר הקדוש הזה

נדפס לטובת נשמת בעל מחבר
של הספר הזה מאור עינינו,
חיות נפשינו, עטרת ראשינו, כבוד

קדושת מרן הגה"ק רבי
אליעזר שלמה

בן רבי

מנחם זאב

דצוקללה"ה
נלב"ע י"ז שבט תשע"ה

ת.נ.צ.ג.ה.

הספר הקדוש הזה נרפם לזכות

מורינו ראש הישיבה שליט"א

וזוגתו

אסתר גיטל תחי',

וילדיהם

שלמה ומשפ',

אלחנן חיים ומשפ',

מרים העניא זיסל ומשפ',

שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,

רחל לאה, יוסף, מנחם, יחזקאל.

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא

ויזכו לרות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון